

بابای سیمون

و

سی و یک داستان کوتاه

گی دو موپسان

انتخاب و ترجمه:
فیروزه دیلمقانی

انتشارات نیلوفر

مقدمه

۷۰۷

نیزه

۷۰۸

سکنه

۰۱۹

چشم سایه ناله بسته شد

۷۷۷

تکشید رله هدف

۷۷۷

رسانی روحیه ایجه

۷۹۹

تسبیح

۷۸۸

لایه پیش از زمان

۷۸۹

فهرست مطالب

۷	مقدمه مترجم
۱۱	در محفل خانوادگی
۴۵	بابای سیمون
۵۷	گردشی در خارج از شهر (پیکنیک)
۷۳	یک روز بهاری
۸۱	زن پل
۱۰۵	افکار عمومی
۱۱۳	در یک شب بهاری
۱۲۱	داستان یک سگ
۱۲۷	ماجرای گرس
۱۳۵	ته مانده ها
۱۴۳	مادموازل فی فی
۱۶۱	خانم باتیست
۱۶۹	زنگ زده
۱۷۹	هیزم
۱۸۷	تبرک
۱۹۵	تحت خواب

مقدمه مترجم

گی دو موپسان^۱ نویسنده فرانسوی در سال ۱۸۵۰ در قصر میرومنیل^۲ متولد شد و در سال ۱۸۹۳ در پاریس از دنیا رفت. پس از طی دوران کودکی آزاد و شاد در ترماندی، در پاریس به عنوان کارمند دولت مشغول به کار شد. به موازات آن به ورزش قایقرانی که بسیار به آن علاقه مند بود می پرداخت و نیز در همان زمان زندگی ادبیاش را زیر نظر گوستاو فلوبه^۳، که از دوستان نزدیک خانواده اش بود آغاز کرد. فلوبه او را مصراوه متوجه الزامهای زیبایی شناسی واقع گرایانه می کرد و همو بود که نویسنده گانی چون هوئیسمنس^۴، آلفونس دوده^۵ و امیل زولا^۶ را با او آشنا کرد.

در سال ۱۸۸۰، انتشار داستان کوتاه تپلی، به صورت نقطه عطف و تعیین کننده حیات داستان نویسی او درآمد. پس از آن دیگر از برکت داستان نویسی زندگی اش واگذران می کرد و طی ده سال حدود سیصد داستان کوتاه منتشر کرد. در این داستان های کوتاه (نوول) خاطرات نزماندی، خاطرات جنگ ۱۸۷۰ (مادمواز) قیقی، ۱۸۸۲) ابتذال و فساد محفل های پاریسی (خواهران روندولی ۱۸۸۴) را روایت می کند.

1. Guy de Maupassant

2. Le château de Miromesnil Tourville-sur-Arques واقع در ناحیه

3. Gustave Flaubert

4. Huysmans

5. Alphonse Daudet

6. Emile Zola

۲۰۱	دیوانه؟
۲۰۷	بیداری
۲۱۵	نیرنگ
۲۲۳	اسب سواری
۲۲۳	شام شب سال تولد مسیح
۲۴۱	نامه های عاشقانه
۲۴۷	ماجراجویی پاریسی
۲۵۷	دو دوست
۲۶۷	شام شب عید
۲۷۳	جایگزین
۲۷۹	عرض حال یک مرد خوش گذران به رغم میل باطنی اش
۲۸۵	کیک
۲۹۱	نایینا
۲۹۷	مانیتیزم
۳۰۵	سفر
۳۱۱	هورلا

زیره کاری‌ها، شفافیت، مهارت و درستی و سندیت و اصالت توصیف‌ها، با تأکید بر احساس‌ها و تأثیرهای درونی، فرایند روز به روز زندگی روانی و عقده‌های پیچیده‌جای خود، و بسیاری نکات ارزشمند دیگر که خارج از حوصله این مقدمه است، قلم موپسان را به اعجاب و معجزه نزدیک می‌کند.

یخشایی مربوط به ترس، دلواپسی، تشویش از تنها، بیش از هر نویسنده دیگری مدرنیسم آثارش را به نمایش می‌گذارد. روانشناسی و فکر اصالت وجودی شاهیت استعداد این نویسنده آغشته به طنز تلغی و پوچانگاری است. اگر بخواهیم تنها به نشانه‌های غالب تکیه کنیم، مسلمان می‌توانیم بگوییم که آثار موپسان عمدتاً همراه با طنز، گاهی بی‌رحمانه، با نثری شاخص و همواره بسیار عمیق و موشکافانه است.

در ترجمه سعی کردام علاوه بر امانت‌داری، همه توصیف‌ها و شرح‌ها و زیره کاری‌های سبک نویسنده را نیز منتقل کنم.

ف. د

در دوران خدمت در دستگاه دولتی، با طنزی گزنه همکاران اداری و دیوان‌سالاری‌های مربوط به اداره را به نقد می‌کشد. همچنین فساد اخلاقی و بی‌عفیتی حاکم بر محافل پاریسی و متداول در شهرستان‌ها را با استادی تمام به تصویر می‌آورد.

در طول زندگی کوتاهش از انگلستان و ایتالیا و افریقای شمالی دیدن می‌کند (زیر آفتاب، ۱۸۸۴؛ روی آب، ۱۸۸۸).

کم‌کم اختلافات عصبی به سراغش می‌آید و وسوسه مرگ راحتش نمی‌گذارد و سیر تحول این احساس در شش رمان او نمایان است (یک زندگی، ۱۸۸۳، محکم مثل مرگ ۱۸۸۹). به تدریج توهمندی خود را به هذیان می‌دهد^۱ و پس از هیجده ماه اقامت در تیمارستان، از دنیا می‌رود.

موپسان استاد بی‌چون و چرای داستان‌های کوتاه است که در مکتب فلوبر جست‌وجوی «حقیقت ناب و بیانگر و گویا» را می‌آموزد.

وی، به تدریج از زیبایی‌شناسی طبیعت‌گرایانه فاصله می‌گیرد و هدفش این است که از زندگی «بینشی کامل‌تر، پرکشش‌تر و قاطع‌تر از خود واقعیت» به دست بدهد. از همین رو، با سبکی ساده اما بسیار متحرجانه و فاضلانه و همراه با نمادهای کوتاه و تند و حاد، زمینه و پرسونازهای داستان‌های خود را می‌سازد (توصیف روستایی زیرک و منقلب به‌ظاهر ساده، بورژوای ابله، محرومان و تهییدستان که با احساسی فروتنانه از آنها یاد می‌کند).

اگرچه موضوع داستان‌ها غالباً معمولی و پیش‌پاافتاده و مثل یک سناریوست (موپسان یکی از نویسندهایی است که آثارش با اکران بسیار همخوانی دارد)، در واقع مثل خود زندگی است.

اشتهر و غنای آثار موپسان نیازی به اثبات ندارد. تنوع زمینه‌های الهامی، تناوب لحن روایت که غالباً در آنها طنز بر دیگر مایه‌ها برتری دارد، انتباط سطوح مختلف اثر، ظرافت و دقت نظر در توصیف‌های اجتماعی، طبیعی،